

ІННОВАЦІЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Очерedyкo Л.О.

студентка,

Національний фармацевтичний університет

МЕТОДИ ВИЗНАЧЕННЯ ВІТЧИЗНЯНИХ І СВІТОВИХ ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ІДЕЙ

Середньовірогідний проміжок часу між моментом появи інноваційної ідеї (реєстрація патенту на винахід, публікація прогнозованої ідеї проекту і т.д.) і моментом максимального використання цієї ідеї визначається за допомогою спеціальних методів. Інноваційний менеджер повинен уміти ретельно відстежувати вітчизняні і світові тенденції розвитку науки і техніки, особливо в межах діяльності своєї фірми. Для цього необхідно знати відповідну методику і грамотно її застосовувати під час аналізу документально-інформаційних потоків. Для аналізу великих масивів науково-технічної документації застосовуються в основному такі методи.

1. Метод структурно-морфологічного аналізу, який полягає у фіксації появи принципово нових технічних ідей, розробок, проектів щодо визначення предметної області в інноваційній діяльності фірми. Результати застосування цього методу дозволяють формувати інноваційну стратегію на підгалузовому рівні [3, с. 118].

2. Метод визначення характеристик публікаційної активності – базується на аналізі інформаційного потоку. Потік публікацій по різних напрямках науки і техніки підкоряється циклічному розвитку і може розглядатися як організована система. Відстежуючи публікації, можна визначити, на якому етапі життєвого циклу розвитку перебуває предметна область у тій чи іншій країні. Метод дозволяє пропонувати конкретні рекомендації для формування науково-технічної політики на галузовому рівні.

3. Метод виявлення груп патентів із сімействами патентів-аналогів заснований на тому, що фірми патентують за рубежом тільки такі інноваційні ідеї, які мають практичну значимість. Виявляючи напрямок швидкого збільшення кількості патентів-аналогів, можна встановити спрямованість інноваційної діяльності провідних світових фірм у розвитку виробничого потенціалу.

4. Метод термінологічного і лексичного аналізу базується на припущенні про заміну термінологічного апарату при використанні дослідниками теорій, ідей, знань з інших областей техніки і науки. Розвиток інтегральних знань зв'язано з великими структурними зрушеннями, які спочатку важко відстежити відомими методами. Термінологічний аналіз дозволяє виявити зародження перспективних інновацій на ранніх етапах і спрогнозувати спрямованість очікуваних структурних змін у тій чи іншій області. Лексичний аналіз текстів аналогічний термінологічному – розходження полягає лише в тому, що розглядаються і беруться до уваги не конкретні слова-терміни, а словосполучення – лексичні одиниці [2, с. 63].

5. Метод показників, який заснований на аналізі показників технічних систем. Кожна технічна система описується певним набором показників. З розвитком науково-технічного прогресу вони удосконалюються, що і відбивається в технічній документації. Вивчаючи динамічні характеристики показників технічних систем, можна скласти досить повне уявлення про тенденції проведення наукових пошуків і спрямованість інноваційних процесів у світовій і вітчизняній практиці.

Загальна послідовність підготовки вихідної інформації для прийняття управлінських рішень у питаннях формування науково-технічної політики фірми охоплює декілька блоків [1, с. 101].

Перший блок. Розробляється морфологічна класифікація предметної області діяльності фірми. Таку класифікацію можна показати за допомогою формалізованої таблиці, у якій ТЦ виробництва розбито на ряд дрібних ланок: склад операції, фізичний принцип дії, набір використовуваних основних матеріалів, інструментів і т.д. Для кожної з визначених ланок формується перелік альтернатив: спосіб здійснення операції, інструменти, матеріали, принципи дії. У спрощеному вигляді морфологічна класифікація складає собою таблицю з будь-якими можливими сполученнями варіантів.

Другий блок. Розробляється рубрикатор предметної області в термінах Міжнародної патентної класифікації (МПК) винаходів. Ця класифікація була розроблена за домовленістю між європейськими країнами про зближення національних систем класифікації винаходів. Перший варіант – Міжнародна класифікація винаходів (МКВ) – був затверджений у 1954 р. і з 1955 р. став застосовуватися в Бельгії, з 1956 р. – у Франції, з 1957 р. – в Італії. Пізніше МКВ впровадили Австрія, Бразилія, Великобританія, Греція, Данія, Нідерланди, Норвегія, США, Фінляндія, ФРН, Японія та деякі інші країни. У СРСР МКВ була введена тільки з 1970 р. Офіційно МКВ перейменована в МПК рішенням Страсбурзької конвенції 1990 р. Укрупнена система МПК складається з 8 розділів, 118 класів, 617 підкласів, 6 тис. груп і більш 45 тис. підгруп. Розділи, які класифікують області економічної діяльності, позначаються великими буквами латинського алфавіту:

- А – задоволення життєвих потреб людини;
- В – технологічні процеси;
- С – хімія і металургія;
- Д – текстиль, папір;
- Е – будівництво, гірнична справа;
- Ф – механіка, освітлення, опалення, двигуни і насоси, підривні роботи;
- Г – фізика;
- Н – електрика.

Список використаних джерел:

1. Економіка та організація інноваційної діяльності : навч. посіб. / С.І. Шерстобітов, В.В. Блага, В.О. Могилко, В.В. Благой, О.І. Стогул. – Харків : ХНАДУ, 2013. – 320 с. Гриф надано Міністерством освіти й науки, молоді та спорту України ; 1 / 11-5318 від 13.03.2013.
2. Могилко В.А. Міжнародні інвестиційні операції с цінними паперами. / Могилко В.О., Покатаєва К.П., Полуляхова А.С. // Вчені записки Харківського інституту управління. Науковий журнал. Випуск 38. – Х., 2015. С. 144–149.
3. Могилко В.А. Інноваційний процес, як об'єкт інноваційного менеджменту. / Могилко В.А., Чухно І.А., Хмаренко О.О. // Вчені записки Харківського інституту управління. Науковий журнал. Випуск 38. – Х., 2015. С. 47–51.